

Cançó per les dones de *Guillem d'Efak*

Quan els homes triguen massa,
mai no en surt res de profit.
Mon fill és fora de casa
fa tres dies i tres nits.
Així cantava una dona,
sense voler, ho vaig sentir.

Quan me mira no me mira
i si me mira, no me veu.
La seva veu em regira,
vull parlar-li, i no li lleu.

Mon pare morí a Astúries
i a Belchite, el meu marit.
Ja començo a passar ànsia
d'on morirà el meu fill.
De tots els homes de casa,
ni un no ha mort en el llit.

Ja torna el temps de plorar,
sento una veu que m'ho diu.
Una veu que mai no enganya,
sols les mares la sentim.
Tantes voltes l'he sentida
com un corcó al fons del pit.

Mon pare morí a Astúries
i a Belchite, el meu marit.
Ja començo a passar ànsia
d'on morirà el meu fill.
De tots els homes de casa,
ni un no ha mort en el llit.
Pregueu dones, pregueu dones,
que Déu senti els vostres crits.